ὁ ἰῶτ S. Θεμιτῶν. νομίμων. Θεμιτὸν. δίκαιον. Θεμιτεύς. νόμον. ἢ δίκην. Θεμιτεύοντος. ἀξ-
ξάντος. δικάσαντος. Θέν-ς. τὸν κοῖλον τῆς χειρός. (λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς σποδοῦ ἐλλύχνι-
ον) Θεοφιλεστάτη. Θεοδμήτη. ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεσκευασμένος. Θεοδρομῶν. κατὰ θεὸν
πορευόμενος. Θεοειδής. θεοῖς ἴσος ὅμοιος. Θεοίκελος. θεῷ ὅμοιος. (θεόθυτα. ἱερόθυτα)
Θεοφίλιτον. Δημοσθένης καὶ Δημήτριος καὶ ἄλλοι θεοφόρητοι ὀνομάζοθαι. Θεόφρις ἔως ἡμῶν
τῶν πατρὸς βεβηκότος λ' τριάκοντα. Ἐσι δὲ καὶ Ποιητὴς ὁ Θεόφρις. Οὗτος δὲ ἦν Μεγαλοπο-
θεόφρασον. τὰ κατὰ δήμους Διονύσια θεόφρια ἐλέγοντο. ἐν οἷς οἱ φυτευταὶ ἀπέθυον.
τὸν πάππον Διόνυσον θέοφρον ἔλεγον. (θεόφριον. ἱερὸν Διονύσου. ἀφ' οὗ καὶ φρέαρ. θεοὶ
Μολοττικοὶ. ἃς χ' οἱ Χρόνιοι· ὅπου δυσχερεστέρων ἦν ἐν Μολοττοῖς) Θεοκλυθησάντες. θεὸν
ἀκούσαντες. Θεὸν ἐπικαλεσάμενος (θεοκλυθέρμα. θεόθεν μυσθέρμα. θεοφορθέρμα. θεόθεν
δοξάζομαι. θεοτελὴς φύσις. οἱ Ἄθηλοι οἱ τὰ θεῖα τελοῦντες. λέγεται καὶ θεότης καὶ φύσις. θε-
οκρίτους: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἦν δὲ συκοφάντης. Θεόκλυτος. θεότιμος
θεόλημπτος... v. sup. Θεόμητι. θεόφρονι. θεοβούλῳ. (θεομάρτεις. ἐνθεσιῶντες) Θεοπρο-
πία. μαντεία. καὶ θεοπρόπιον τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα. ἢ προφήτευμα. (θεοπολεῖν τὸ περὶ θεοὺς
ἀναστρέφεσθαι. (θεόπροπος Μάντις. ἢ θεοῦ προφήτης. θεοσέβημοσύνην. τὴν θείαν διδασκαλί-
αν. τὴν κατήχησιν. θεόσσυτον. ἐν θεοῦ ποιεῖν. ἢ θεόθεν προσκόμενον. θεοσέπτως. θεοσε-
βῶς. Θεοσυγῆς. θεομίσητος. (θεοὶ ἡ ἀνάδεσις. λέγεται ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων ὠφελεσμένων.
Ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἡ ἀνάθεσις. καὶ ἱερὸν ἦν ἐντὸς ὡς ἴσως ἐν τοῖ) Θεοβαλὲς. ὄφισμα
χ δ. ς. ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχόντων ἐν ταῖς παρατάξεσιν ἀλλὰ κακοσχόντων. (θεοφρσία. Θεοφό-
ρητος. θεραπὶς. ἡ θεραπευτρίς.) Θέραπνα. τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι. ὅθεν μνημονεύει καὶ
Ἀλκαῖος. Θεράποντες. δοῦλοι. ὑπηρέται. θέρεται. κρέεται. Θέρσιον τὸ θέρστρον. Θερσίνον ἡμάριον
θερίζειν. τὸ ἀμᾶσθαι τὸν καρπόν. Θερσιῶ καὶ κομιῶ καὶ παρῶ καὶ ὀφιῶ καὶ πάντα τὰ εἰς τῶ βαρύτονα
καὶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκφερόμενον τὸ ι ἔχοντα ἐν τῷ μέλλοντι ἄρτιον τὸ ο ἐκφέρουσιν Ἀττικοί.
τὰ φᾶς. ὀρτικὰ καὶ ἀπαρεμφατα. τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑβδομῶν. Σολοικισμὸς φᾶς. τὸ ἴαν θερῶ καὶ ἴαν κο-
μῶ. ἐφ' ὧν δεῖ τὸ ι ἐκτείνεται. καὶ σὺν ᾧ ὁ μέλλων λέγεται. καὶ παρεκτεινομένης τῆς παρεχούσης συλ-
λαβῆς. οἷον ἀκούω ἀκούσω. ἀκεῖ δὲ ἀκούω βαρύτονον ὄντος. ὥστε καὶ τῆς Ἀθηναίων φασὶν ἀθρόως
ὑπερβολὴν συναθροιζόντων ἐπὶ τῶν διαδόχων ἐποιοῦντο τὴν ἀπορίαν καθιερικέναι χρημάτων. Ἔστιτα
τῆς αὐτοῖς τῶν πλησίον. ὑπῆν τὸ ἀρχαῖον ὅτο παῖς λέγων ὅτι ἐγὼ ὑμῖν ἀκούω θορυβεῖν καὶ
ὑκ ἐάτε λέγοντάς μ' διὰ τὸν βαρβαρισμόν. καὶ ὅτε λαβὼν τὸ κρῆγιον ἐβούλετ' ἐσπαρμέ-
νος ὁ μέτοικος ἦ. καὶ ὑποβαλόντος αὐτῷ τινος ἔφη. ἀκούω. ὑμῖν τοῦτο τὸ κρῆγιον. τότε δὲ ἐπαγ-
νέσθαι καὶ λαβεῖν διὰ τοῦτο. Βαδίζω καὶ βαδιῶ. ἀμφότερα δόκιμα ἐπὶ καὶ ἐνεστῶτος ἐκτε-
χ τῶ. ς ταμένου. καὶ ἐκτεινομένης καὶ συστελλομένης τοῦ ι ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. ὡς κεῖται δὲ ἀγορῶ. χ ὡς δὲ καλῶ ὡς δὲ
γῶ. ὅλως τὸ ι παράλογον. Θέρμα. ἡ πύρωσις. Θέρμη δὲ ἡ πόλις. ἀφ' ἧς ὁ κόλπος καλεῖται. Θερμαῖ-
ον πόλισμα (Θερμαυγὶς. ἡ σύντονος. καὶ διαυγὴς αὐγή.) Θερμοπύλαι. ἔνιοι μὲν
τὴν πόλιν ταύτην πύλας καλοῦσι. Φιλέας δὲ Θερμοπύλας λέγει καλεῖσθαι. ὅτι ἐκεῖ ἡ Ἀθηνᾶ
Θερμὰ λέτρια. Ἡρακλεῖ ἐποίησε. Θερμὸς. θερμός. θέρος. (ὁ θερισμός) Θέρος. ὑποθέρος. θε-
σις. πρᾶξις. Θέσμιον νόμιμον. Θερσαίτερος. ὅτως τὸν παιδεραστὴν ἐνιοῦ ἐκάλουν. Θέρος.
ἀντὶ μὲν τοῦ ἀποθέσθαι λαβεῖν. Ὑπερίδης. ἀντὶ δὲ τοῦ προῖκα καὶ κυρίως μισθὸν. Δημοσθένης νόμον.
ἐν τῷ περὶ ἀτελείων. Ἐν μέντοι τῷ κατὰ στεφάνου φησὶν. ἐωτὸν νόμους ἰδίους θέμενον ἀντὶ τοῦ
θέντα. Θεσμοθέτης. Νομοθέτης. ἢ Θεσμοφύλαξ. (Θεσμοθέται. ἀρχή τίς ἐστιν ἐν Ἀθήναις
ἀνοιγῶν ἐξ οὗ τὴν τῶν νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο. καὶ τὴν ἀναγραφὴν ἀνεγράψαντο εἰς τὸν λί-
θινον. καὶ τὰς χειροτονίας. καὶ τὰς παραβολὰς δόσεως. καὶ ψήφων παρανόμων. καὶ ἁπλῶς διοικοῦντα
νόμων) Θεσμοθέτην. ἀρχὴ τίς ἐστιν Ἀθήνησιν. Ἐξ δὲ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν κρίνουσιν ἐκ τῶν
κεκλημένων θ' ἀρχόντων. Καλοῦσι δ' αὐτοὺς ὅτι τῶν νόμων ἐπιμέλειαν εἶχον. ὅτι δὲ
τοὺς νόμους ὅτοι διώρθουν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον ἔθηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶν-
τος. Θεσμὸς ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ ὃς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμὸς καὶ τὸ ὅλον τῆς πολιτείας οὕτω
ταθρια. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἔτι. θεσμοφόρια. ὄνομα τῆς ἑορτῆς. Θεσ-
μοφόρος. ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. Θεσπίσαι. θεῖος. θαυμαστὸς. πρᾶος. Θεσπίζει. νομοθε-
τεῖ. Θεσπίσματα. θεῖα λόγια. (Θεσπαλὸν νόμισμα. παρομιάζοντες τοῦτο τὸ καθορμενον ἐπὶ
κρατῆς. Θέτης. ὁ ἀποποιησάμενος θητεύειν τινας. μήποτε δὲ θέτης ὁ εἰς ὑποθήκην λαβεῖν ὀφεί-
λων. Θετταλικὰ πτερά. τοῦτο εἶπεν διὰ πτέρυγος ἔχειν τὰς θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες
δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι. διὰ τὸ ἀπτεσθαι πτέρυξιν. (Θετταλικοὶ. λίφρα. διὰ
φορᾶς. Θετταλικὴ ἔνθεσις. ὁ μέτρας νόμος. Θετταλὸς. ὑπόθημα ποδός) Θετεύειν. ἀποποιεῖσθαι
ἢ φεύγειν. Θετταλὸς. εἷς τῶν Κίμωνος Παίδων. ὅτως ἐκάλεῖτο. Θετταλῶν ὅρκιον. καὶ ἐπὶ
μάχης καὶ ἐπὶ χήματος. καὶ ἐπὶ παρακέρευσις καὶ ἄλλων μυρίων. τάσσεται ἀπὸ ἀπτίδος τοιαύτης.
Ἀσπίδα φᾶς κατιόντι ὁ θεὸς ἔφη φυλάξεσθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἀριστερᾶς συλλαμβάνοντες καὶ
λαμπρότερα κατ' αὐτὸ χρυσάμενοι. Ὁ δὲ ἑκατόμβοιν ἀροῦν ηὔξατο θύσειν Ἀπόλλωνι κατ-
ὰ θάσσαν δὲ ἃ ἐβόλετο. τὴν θυσίαν διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα ἔχειν ἐξ ἀνεβάλλετο. Θυσθεσί-
α. λαμπρὸν. κύριον ἔμφυτον ἐντὸς ἐκτὸς Σκυθῶν Θεωρικὸν. καὶ θεωρικὴ Ἀθήνησιν ἦν χρῆμα
τὰ κοινὰ ἀ. θεωρικὰ ἐκαλεῖτο. διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις εἰς διανομήν. πρόσχυσις δὲ ὅτως.
Τὸ παλαιὸν ὄχλος φοιτώμενος ἐν τοῖς θεάτροις. καὶ τῶν ξένων τὰς θεὰς ἱερὰ καταλαμβανόν-
των. ὁ περὶ δίοτο τοῖς πολίταις τὸ θεωρικὸν. ὅπερ ἦσαν δύο ὀβολοί. ἵνα τὸ λαμβάνοντες
οἱ πολῖται διδῶσιν αὐτὸ τῇ πόλει μισθὸν τῆς θέας. Ὁ τοίνυν ἐπιμελούμενος τῶν χρημάτων
τούτων ἄρχων ἐλέγετο τῶν θεωρικῶν. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα θεωρικὰ ἃ διενέμετο ἐν ταῖς ἑορταῖς
ἡ πόλις. Θεωρικὰ ἐν ταῖς λεγομέναις Διονυσίοις θεωρίαις. χρώντων τελουμένων φιλοτίμων
συνεβαινέ τινας τῶν πολιτῶν εἰς ὕβρεις καὶ τραύματα διαφέρεσθαι. Ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ μηκέτι
προῖκα θεωρεῖν. ἐμίσθου δὲ τὰς θέας τῆς τόπος. Πλουνικτομένων δὲ τῶν πεντῶν διὰ τὸ ἐλάττους τοῖς
πλείοσι πλείονος τιμᾶσθαι τοῦτο γενέσθαι, ἐψηφίσαντο ἐπὶ δραχμὴν μόνον εἶναι τὸ τίμημα. θεωρικὸν
ἀντὶ